

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 349.

Tolvte Session.

82de Møde.

Onsdagen den 16de Januar Kl. 7 Aften.

(Forsfat.)

H. M. Petersen (forsfat): Endringsforslaget under Nummer 3 fyldestgøres efter min Mening fuldkommen ved det Forslag, der er stillet af Udvalget til § 8. Hvad der imod Endringsforslaget til § 17 angaaer, da forekommer det mig dog, at der er Grund til at fastholde det; naagtet den ærede Ordfører har sagt, at det var overflødig, forekommer det mig dog, at naar det fyldestgjør Tanken og ikke i saa Henseende lader Noget tilbage at ønske, er det vel saa heldigt at bruge vore danske Ord istedetfor dette fremmede Ord; Forslaget har jo slet ikke Andet til Hensigt, det omhandler jo ikke andre Fuldmagter end disse per procura Fuldmagter, og jeg kan derfor ikke indsee Andet, end man istedetfor Ordene „og Fuldmagt per procura“, kan sætte „saavel som de i denne Lov omhandlede Fuldmagter.“ Hensigten med Forslaget er, for at jeg skal gjentage det, kun den, at søge saavidt muligt at undgaae Brugen af fremmede Ord, for at gjøre Lovens Ord saa forstaaelige som muligt for Enhver, der vil komme til at afbenytte den; jeg skal derfor tillade mig at anbefale Endringsforslaget under Nr. 5. Det under Nr. 3 stillede Endringsforslag er som sagt fyldestgjort ved det af Udvalget stillede Forslag, og jeg finder det derfor meget naturligt, at man stemmer med Udvalget, naar man opnaaer den samme Hensigt.

Formanden: Jeg forstod ikke ret, om den ærede Rigsdagsmand paa samtlige Forslagsstilleres Vegne tog Forslaget under Nr. 1 tilbage; thi saavidt jeg seer, ere alle Forslagsstillerne ikke tilstede.

H. M. Petersen: Jeg har ingen Demyndigelse fra de andre Forslagsstillere til at tage Forslaget tilbage, men jeg har antaget det som givet, at det ikke vilde være dem imod.

Formanden: Efter den hidtil fulgte Praxis vil en saadan Tilbagetagen ikke være tilstrækkelig, men der er jo heller Intet til Hinder for, at der afstemmes over Forslaget.

Justitsministeren: Paa Indenrigsministerens Vegne tør jeg erklære, at der fra hans Side ikke er Noget at erindre imod Vedtagelsen af Endringsforslaget under Nr. 2; jeg antager, at det er ligegyldigt, om Endringsforslaget under Nr. 5, der kun udtrykker en Tanke, som ligger i Loven, vedtages eller ikke. Hvad Endringsforslaget under Nr. 4 angaaer, maa jeg fastholde mine Udtalelser under anden Behandling, angaaende det Utilraabelige i at optage i Loven den Paragraph, hvortil Endringsforslaget er stillet; jeg kan derfor her indskrænke mig til at ytre, at skal Paragraphen ind i Loven, saa høre de Ord til dens Fuldstændiggjørelse, som Endringsforslaget gaaner ind paa at bringe ind i den.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved: